

Beethoven's 9th in Hungarian

“Az Isten Báránya”

Kálvin János Kiadója

Mondatok aláhúzott: Olvassa el gyorsabban

A Szentírás utalást nem olvasható.

Első Tétel

(A Jelenések Könyve: 1:1,3-8, 10-14, 19; 2:1-3, 5, 7-10, 13-14, 16, 18-20, 25; 3:1-3, 5, 7-8, 10-11, 14-17, 19-22)

[1:00] Ez Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, amelyet Isten adott neki, hogy közölje szolgálóival mindazt, aminek hamarosan meg kell történnie, és amelyet angyalával elküldve kijelentett szolgálójának, Jánosnak. Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgátják ezeket a próféta i g é k e t, [1:09] és megtartják azt, ami meg van írva bennük; mert az idő közel van. János, az Ázsiában levő hét gyülekezetnek: Kegyelem néktek és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, és a hét lélektől, akik trónusa előtt vannak; [2:22] és Jézus Krisztustól, a hű tanútól, aki elsősülött a halottak közül, és a föld királyainak fejedelme; Aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, aki országa népévé tett minket, papokká az Isten, az ő Atyja előtt: övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen. Ime, eljön a felhőkön, és meglátja minden szem.

[3:14] Én vagyok az Alfa és az Ómega így szól az Úr Isten, [3:21] aki van, és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható. Lélekben elragadtattam az Úr napján, és hátam mögött hatalmas hangot hallottam, mintha trombitáltak volna, amely ezt mondta “Amit látsz, ird meg egy könyvben, és küldd el a hét gyülekezetnek. Megfordultam, hogy lássam, milyen hang szólt hozzám, és amikor megfordultam, hét arany gyertyatartót láttam, és a gyertyatartók között az Emberfiához hasonlót.

[4:16] Feje és haja fehér volt, (*sf*) mint a hófehér gyapjú, (*sf*) szeme, mint a tűz lángja, (*sf*) lába hasonló volt a kemencében izzó aranyérchez; [4:56] hangja olyan, mint a nagy vizek zúgása; jobb kezében hét chillagot tartott, szájából kétélű éles kard jött ki, és tekintete olyan volt, mint amikor a nap teljes erejével fénylik. Amikor megláttam, lába elé estem, mint egy halott. Ő rám tette jobbát, és így szólt: “Ne félj, én vagyok az első és az utolsó, és az élő: halott voltam, de ime, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai. Ird meg tehát, amiket láttál: amik vannak, és amik történni fognak ezek után.

[5:40] Az efezusi gyülekezet angyalának ird meg: [5:54] ezt mondja az, aki jobb kezében tartja a hét csillagot, aki a hét arany gyertyatartó között jár. Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról és állhatatosságodról, és arról, hogy nem viselheted el a gonoszokat, és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, pedig nem azok, és hazugnak talaltad őket. [6:30] Tudom, hogy van benned állhatatosság, terhet viseltél az én nevemért, és nem fáradtal meg. De az a panasza ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet. [7:48] Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbiekhöz hasonló cselekedeteidet, különben elmegyek hozzád, és kimozdítom gyertyatartódat a helyéből, ha meg nem térsz. Aki győz, annak enni adok az élet fájáról, amely az Isten pradicsonában van.

[8:26] A szmirnai gyülekezet angyalának ird meg: ezt mondja az első és az utolsó, aki halott volt, és életre kelt. Tudok nyomorúságodról, és szegénységedről. Ne félj attól, amit el fogsz szenvedni, ime, az ördög bortönbe fog vetni közületek némelyeket, hogy próbát álljatok ki, és nyomorúsagotok lesz tiz napig. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.

[10:26] A pergamoni gyülekezet angyalának ird meg: ezt mondja az, akinél a kétélű éles kard van: Tudom hol van a lakóhelyed: ahol a sátán trónusa van, de ragaszkodol a nevemhez, és nem tagadtad meg az én hitement. De egy kevés panaszom van ellened; mert vannak nálad olyano, akik Bálám tanítását tartják. Térj meg tehát, különben elmegyek hozzád hamar, és harcolok ellenük számnak a kardjával.

[11:25] A thiatirai gyülekezet angyalának ird meg: (sf) ezt mondja az Isten Fia, akinek olyan a szeme, mint a tűz lángja, és a lába hasonló az arayérchez. Tudok cselekedeteidről, szeretetedről és hitedről, szolgálatodról és állhatatosságodról, és arról, hogy a utóbbi cselekedeteid többet érnek az elsőknél. De az a panaszom ellened, hogy eltűröd Jezábelt, azt az asszonyt, aki prófétaának mondja magát és tanit, és eltántoritja szolgálóimat, hogy práználkodjanak és bálványáldozati húst egyenek. [12:34] De amitek van, azt tartsátok meg, amig eljövök. (sf)

[13:10] A szárdiszi gyülekezet angyalának ird meg: ezt mondja az, akinél az Isten hét lelke és a hét csillag van: Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak, mert nem találtam cselekedeteidet teljesnek az én Istenem előtt. Emlékezzél tehát vissza, hogyan kaptad és hallottad: tartsd meg azt, es térj meg! Ha tehát nem ébredsz fel, eljövök, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában jövök el hozzád. [14:29] Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevééről az én Atyam előtt és angyalai előtt.

[14:43] A filadelfiai gyülekezet angyalának ird meg: ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél van a Dávid kulcsa, és amit kinyit, senki nem zárja be, és amit bezár, senki nem nyitja ki.

[15:36] Mivel megtartottad állhatatosságra intő beszédemet, én is megtartalak téged a kísértés órájában, amely el fog jönni az egész világra, hogy megkísértse azokat, akik a földön laknak. Eljövök hamar: tartsd meg amid van, hogy senki el ne vegye koronádat.

[15:55] A laodiceai gyülekezet angyalának ird meg: ezt mondja az Ámen, a hű és igaz tanú, Isten teremtésének kezdete: Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem hideg, sem forró. Bárcsak hideg volnál, vagy forró! Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg: kiköplek a számból.
fine

Not to use: *Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szukségem semmire; de nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, a szánalmas és a szegény, a vak és a meztelen. Akit én szeretek, megfeddem és megfenyitem: igyekezz tehát, és térj meg! [15:54] Ime, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem. Aki győz, annak magadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon; mint ahogy én is győztem és Atyámmal együtt ulok az ő trónusán. Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!*

Második Tétel

(A Jelenések Könyve: 4:1-3, 5-11; 5:1, 6, 9, 11-13; 6:1-2, 9-14, 17; 7:9-17; 8:2; 10:1, 5-6; 11:1-3, 7-12; 13:1, 7-8, 11-12, 13-18)

[1:04] Ezek után láttam, hogy ime, nyitva van egy ajtó a mennyben, és az előbbi hang, amelyet olyannak hallottam, mint egy trimitáét, beszél velem és így szól, “Jöjj fel ide, és megmutatom neked azokat, amiknek meg kell történniük.” Azonnal elragadtattam lélekben, és ime, egy trónus állt a mennyben, és a trónuson ült valaki. [1:40] Aki ott ült, hasonlónak látszott a jáspishoz és a karneolhoz és a trónus körül szivárvány volt, amely pedig a smaragdhoz látszott hasonlónak.

[1:59] A trónusból villámok törtek elő, hangok és mennydörgések; a trónus előtt pedig hét lámpás égett lobogó lánggal: az Isten hét lelke. [1:11] A trónus előtt mintha üvegtenger lett volna, kristályhoz hasonló, és a trónusnál középen négy élőlény, elöl és hátul szemekkel tele. Az első élőlény oroszlánhoz, a második bikához volt hasonló. [1:31] A harmadik élőlénynek olyan arca volt, mint egy embernek, a negyedik élőlény pedig repülő sashoz hasonlított. A négy élőlény, amelynek egyenként hat szárnya volt, körös-körül és belül tele volt szemekkel, és szünet nélkül, éjjel és nappal ezt mondta, “Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt, és aki van, és aki eljövendő.” És amikor az élőlények dicsőséget, tisztességet és hálát adnak a trónuson ülőnek, aki örökkön-örökké él, Leborul a huszonnégy vén a trónuson ülő előtt, és imádja az örökkön-örökké élő; koronájukat és leteszik a trónus elé, és ezt mondják, “Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom, mert te teremtettél mindent, és minden a te akaratodból lett és teremtetett.”

[2:34] És láttam a trónuson ülo jobb kezében egy könyvet, belül és kívül teleírva, hét pecséttel lepecsételve. És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány. Olyan volt, mint akit megöltek. [3:04] Hét szárva volt, és hét szeme. Az Isten hét lelke az, akiket elküldött az egész földre. [3:10] És új éneket énekeltek ekképpen, “Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet és feltörd annak pecsétjeit, *(sf)* mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és neptől.”

[3:38] És láttam, és sok angyal hangját hallottam a trónus, az élőlények és a vének körül, számuk tizezerszer tizezer és ezerszer ezer volt. És így szóltak hatalmas hangon: “Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás!” A kiralyi széken ülő és a Bárányé az áldás és a tisztesség, a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. És láttam, amikor a Bárány feltörte a hét pecsét közül az elsőt, és hallottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgéshez hasonló hangon szól, “Jöjj!” És láttam, ime, egy fehér ló, a rajta ülőnek ija volt, és korona adatott neki, és győzelmesen vonult ki, hogy újra győzzön. És amikor feltörte az ötödik pecsétet, láttam az oltár alatt azoknak a lelkét, akiket az Isten ígéjéért öltek meg, és azért a bizonyágtételért, amelyet megtartottak.

[4:45] És hatalmas hangon kiáltották, “Urunk, aki szent és igaz vagy, meddig nem ítélsz, és meddig nem állsz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön lagnak?” Akkor fehér ruha adatott mindegyiküknek, és megmondatott nekik, hogy nyugodjanak még egy kis ideig, amíg teljes nem lesz azoknak a szolgatársaiknak és testvéreiknek a száma, akiket ugyanúgy megölnek, mint őket.

[5:12] És láttam, amikor feltörte a hatodik pecsétet, nagy földrengés tamadt, és a nap elsötétült, mint egy fekete szőrcsuha, a telihold olyan lett, mint a vér. És az ég csillagai lehullottak a földre, ahogyan a fugefa hullatja éretlen gyümölcsöt, amikor nagy szél rázza.

[5:40] Az ég is eltűnt, mint egy felgöngyölődő papirtekercs, minden hegy és sziget elmozdult a helyéről. Mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és ki áll hat meg? [5:51] Ezek után láttam: ime, nagy sokaság volt ott, amelyet megszámolni senki sem tudott, minden nemzetből és törzsből, [6:02] népből és nyelvből: a trónus előtt és a Bárány előtt álltak fehér ruhába öltözve, kezükben pedig pálmaágak, és hatalmas hangon kiáltottak: “Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónuson ül, és a Bárányé!” [6:21] Az angyalok mind ott álltak a trónus, a vének és a négy élőlény körül, arca borultak a trónus előtt, és imádták Istent eképpen: “Ámen! Az áldás a dicsőség es a bölcsesség. A hálaadás és a tisztesség, a hatalom és az erő a mi Istenünké örökkön-örökké. Ámen.”

Not used:

[5:19] *Ekkor megszólalt egy a vének közül, és megkérdezte tőlem, “Kik ezek a fehér ruhába öltözöttek, és honnan jöttek?” Ezt mondtam nekik, “Uram, te tudod.” Mire ő így válaszolt, “Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek, és megmosták ruhájukat, és megfehéřítették a Bárány vérében. [5:40] Ezért vannak as Isten trónusa előtt, és szolgálják őt éjjel és nappal za ő templomában, és a trónuson ülő velük lakik” [5:52] “Nem éheznek és nem szomjaznak többé, sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi más hőőség, mert a Bárány, aki középen a trónusnál van, legelteti őket, elvezeti őket az élet vizének forrásaihoz, és az Isten letöröl szemükről minden könnyet.”*

[6:41] És láttam a hét angyalt, akik az Isten előtt álltak, és adatott azoknak hét trombita. [6:56] Láttam hogy egy másik erős angyal leszáll az égből. Ekkor az angyal, akit állni láttam a tengeren és a földön, felemelte jobb kezét az égre, [7:15] és megesküdött az örökkön-örökké élőre, aki teremtette a mennyet és a benne levőket, a földet és a rajta levőket, [7:28] a tengert és a benne levőket, hogy nem lesz többé idő. Ekkor birói pálcához hasonló, mérővesszőt adtak a kezembe, és ez a szó hangzott, “Kelj fel, és mérd meg az Isten templomát, az oltárt és az ott imádkozókat,

[7:48] A templom külső udvarát hagyd ki, és ne mérd meg, mert megadatott a pogányoknak, hogy a szent várost tapodják negyvenkét hónapig. Az én két tanúmnak pedig megadom, hogy ezerkétszázhatvan napig prófétáljanak zsákrúhába öltözve.”

[8:02] És amikor bevégezik bizonyágtételüket, a fenevad, amely feljön az alvilágból, hadat indit ellenük, legyőzi és megöli őket. Holttestük a nagy város utcáján hever, amelynek neve lelki értelemben Sodoma és Egyiptom, ahol az ő Urukát is megfeszítették. A népek és törzsek, a nyelvek és nemzetek fiai látják az ő holttestüket három és fel napig, de nem engedik sirba tenni. A föld lakói pedig örülnek ennek és vigadnak, ajándékokat küldenek egymásnak, mert ez a két proféta gyötörte meg a föld lakóit. [8:50] A három és fél nap elmúltával azután az Istentől az élet lelke szállt beléjük, és lábra álltak. Nagy félelem fogta el azokat akik látták őket. És láttam, hogy a tengerből feljön egy fenevad, tiz sarva és hét feje volt, sarvain tiz korona, és a fejain istenkáromlo nevek. [9:20] Megadatott neki, hogy hadat inditson a szentek ellen, és legyőzze őket, [9:32] megadatott neki a hatalom minden törzs és nép, minden nyelv és nemzet felett, hogy imádjá őt mindenki, aki a földön lakik, [9:45] akinek neve ninch beirva a megöletett Bárány életkönyvébe a világ kezdete óta.

[9:20] *És láttam, hogy a földből feljön egy másik fenevad; két szarva volt, amely hasonló volt a Bárányéhoz, de úgy beszélt, mint a sárkány. [9:31] Ez gyakorolja az első fenevad teljes hatalmat az ő nevében, és rabirja a földet és lakóit, hogy imádják az első fenevadat, amelynek meggyógyult a halálos sebe. Itt van helye a bölcsességnek!*

[9:53] Akinek van értelme, számítsa ki a fenevad számát, mert egy embernek a száma az. Az ő száma pedig hatszázhatvanhat.

Harmadik Tétel

(A Jelenések Könyve: 14:1-7; 15:2-3; 19:6-7; 21:1-7, 9-11; 22:25)

[1:16] És láttam: ime, a Bárány ott állt a Sion hegyén, és vele száznegyvennégyezren, akiknek a homlokára az ő neve és Atyjának a neve volt felírva. Hallottam egy hangot a mennyből, mint nagy vizek zúgását, és mint hatalmas mennydörgés hangját; és a hang, amelyet hallottam, olyan volt, mint a hárfasoké, amikor hárfán játszanak. És új éneket énekelnek a trónus előtt, a négy élőlény és a vének előtt, és senki sem tudta megtanulni ezt az éneket, csak az a száznegyvennégyezer, akik áron vétettek meg a földről: ezek nem szennyezték be magukat nőkkel, mert szüzek, ezek követik a Bárányt, ahova megy, ezek vétettek meg áron az emberek közül első zsengeül az Istennek és a Báránynak, és szájukban nem találtatott hazugság: ezek feddhetetlenek. És láttam, hogy egy másik angyal repül az ég közepén: az örök evangélium volt nála, és hirdette azoknak, akik a földön laknak, minden népnek és törzsnek, minden nyelvnek és nemzetnek; és hatalmas hangon így szólt: “Féljete az Istent, és adjatok neki dicsőséget, mert eljöt ítéletének órája; imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait!”

[1:55] És láttam valami üvegtengerfélét, amely tűzzel volt vegyítve, és láttam azokat, akik legyőztek a fenevadat, annak képmását és nevének számát, amint az üvegtengernél álltak az Isten hárfáival, és énekeltek Mózesnek, Isten szolgájának énekét és a Bárány énekét, “Nagyok és csodálatosak a te műveid, Mindenható Úr Isten, igazságosak és igazak a te utaid, népek királya.

[3:08] És hallottam valami nagy sokaság hangját, mely mintha nagy vizek zúgása és erős mennydörgés hangja volna: “Halleluja, mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható! Örüljünk és ujjongjunk, és dicsőítsük őt, mert eljött a Bárány menyegzője, felkészült menyasszonje, felkészült menyasszonya. [3:56] És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé. És a szent várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve. [5:25] Hallottam hogy egy hatalmas hang szól a trónus felől: “Ime, az Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük; [5:43] és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.”

[6:02] A trónuson ülő ezt mondta, “Ime, újjateremtek mindent”. És így szólt, “Ird meg, mert ezek az ígék megbizhatók és igazak!” És ezt mondta nekem, “Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én adok majd a szomszédoknak az élet vizének forrásából ingyen.

[6:34] És jött egy a hét angyal közül, akiknél a hét pohár volt, telve a hét utolsó csapással, és így szólt hozzám, “Jöjj, megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárány feleségét.” Elvitt engem lélekben egy nagy és magas hegyre, és memutatta nekem a szent várost, Jeruzsálemet, amely az Istentől, a mennyből szállt alá. Benne volt az Isten dicsősége; ragyogása hasonló volt a legdrágább kőhöz, a kristályfényű jáspishoz. [7:05] Nem láttam templomot a városban, mert az Úr, a mindenható Isten és a Bárány annak a temploma. Napra sincs szüksége a városnak, sem holdra, hogy világítsanak neki, mert az Isten dicsősége világosította meg, és lámpása a Bárány: [7:54] a népek az ő világosságában fognak járni, és a föld királyai oda viszik be dicsőségüket. Kapuit nem zárják be nappal, éjszaka pedig nem lesz. Tisztátalanok pedig nem jutnak be oda, sem olyanok, akik utálatosságot vagy hazugságot cselekszenek: hanem csak azok, akik be vannak írva a Bárány életkönyvébe.

(János Evangéliuma: 8:12; 3:16)

[8:48] Jézus ezt mondta, “Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétsebben, hanem övé lesz az élet világossága. Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

(Péter Második Levele: 3:9)

[9:46] Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elvessenek, hanem azt hogy mindenki megtérjen.

(Ezékiel Könyve: 34:11-12)

[10:08] Mert így szól az én Uram, az Úr: Majd én magam keresem meg juhaimat, és én viselem gondjukat. [11:36] Ahogyan a pásztor gondját viseli a nyájnak, amikor ott áll juhain között, amelyek szét voltak szóródva, úgy viselem gondját juhaimnak.

(Zofónias Könyve: 3:17)

[12:50] Veled van Istened, az Úr, ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.

(Maté Evangéliuma: 11:27-28)

[13:35] Jézus azt mondta: Az én Atyám mindent átadott nekem és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni. Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.

(János Evangéliuma: 6:35, 37-40)

[14:47] Jézus azt mondta nekik, “Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha. [15:05] Akit nekem ad az Atya, az mind énhozzám jön, és aki énhozzám, jön, azt én nem küldöm el; mert nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem hogy annak az akaratát, aki elküldött engem. Annak pedig, aki elküldött engem, az az akarata, hogy abból, amit nekem adott, semmit se veszítsek el, hanem feltámasszam az utolsó napon.

[15:52] Mert az én Atyámnak az az akarata, hogy annak, aki látja a Fiút, és hisz benne, örök élete legyen; *(sf)* én pedig feltámasztom őt az utolsó napon.”

Negyedik Tétel

(A Jelenések Könyve: 14:1-7; 15:2-3; 19:6-7; 21:1-7, 9-11, 22-25)

[1:09] Azután megmutatta nekem az élet vizének folyóját, amely ragyogó, mint a kristály, s az Isten és a Bárány trónusából ered. [1:37] A város főútjának közepén, a folyó két ága között van az élet fája, amely tizenkétszer hoz termést, (*sf*) minden egyes hónapban magadja termését, [1:54] és a fa levelei a népek gyógyítására szolgálnak. [1:18] Nem lesz többé átok a városon, hanem az Isten és a Bárány trónusa lesz benne: szolgái imádják őt, és látni fogják az ő arcát, és az ő neve lesz a homlokukon. [1:34] Éjszaka sem lesz többé, és nem lesz szükségük lámpásra, sem napvilágra mert az Úr Isten fénylik fölöttük, és uralkodnak örökkön-örökké.

[2:48] És ime, eljövök hamar: boldog, aki megtartja e könyv prófétai igéit. [3:23] Ime, eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint. Én vagyok az Alfá és az Ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég.”

Én, Jézus küldtem el angyalomat, hogy ezekről bizonyosságot tegyen nektek a gyülekezetek előtt. Én vagyok Dávid gyökere és új hajtása, a fényes hajnalcsillag. A Lélek és a menyasszony így szól, “Jöjj!” Aki csak hallja, az is mondja, “Jöjj!” Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegy az élet vizét ingyen!

(János Első Levele: 3:1-2; 4:17-19)

[7:21] (**bariton**) Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert nem ismerte meg őt. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlóvá leszünk hozzá, és olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában. [8:08] (**bariton**) Abban lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizalommal tekinthetünk az ítélet napja felé, mert ahogyan ő van úgy vagyunk mi is ebben a világban. A szeretetben nics félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrelemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben. Mi tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket.

(Lukács Evangéliuma: 12:8-9)

[8:58] (**kvartett**) Jézus mondta, “Ha valaki vallást tesz rólam az emberek előtt, az Embefia is vallást tesz arról az Isten angyalai előtt. Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom az Isten angyalai előtt.

(János Evangéliuma: 11:25-26; 14:6; 5:24-25)

[9:50] “Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?” “Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énaltalam. [10:09] (**kórus**) Bizony, bizony, mondom néktek: aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe. Bizon, bizony, mondom néktek, hogy eljön az óra, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fíának a hangját, és akik meghallottak, élni fognak.

(Ézsaiás Könyve: 60:19)

[10:45] (**fagott**) Nem a nap lesz többé napvilágod, és nem a hold fénye világít neked, hanem az Úr lesz örök világosságod, és Istened lesz ékességed. (János Evangéliuma: 8:12; 9:5) Jézus mondta, Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága. Amíg a világban vagyok, a világ világossága vagyok.

(A Birák Könyve: 5:3)

[11:29] (**tenor**) Halljátok, királyok, figyeljete, fejedelmek! Én most az Úrnak éneket mondok, zsoltárt zengek az Úrnak, Izráel Istenének. (Samuel Masodik Konyve: 22:4) Az Úrhoz kiáltok, aki dicséretre méltó, és megszabadulok ellenségeimtől. (A Zsoltárok Könyve: 48:2; 51:17; 57:9, 12) Nagy az Úr, méltó, hogy dicsérjék Istenünk városában, szent hegyén. Nyisd meg ajkamat, Uram, és dicséretedet hirdeti szám. [12:04] (**kórus**) Ébredj, lelkem, ébredj, lant és hárfa, hadd ébresszem a hajnalt! Magasztaljanak téged a mennyben, Istenem, dicsőítsenek az egész földön!

(fuga)

(63:4-5; 66:3,5)

[14:06] (**kórus**) Mert szereteted az életnél is jobb, ajkam téged dicsőít. Ezért téged áldalak, amíg élek, nevedet imadva emelem föl kezem. Mondjátok Istennek: Milyen félelmesek tetteid! Nagy erőd miatt hizelegnek ellenségeid. Jertek és lássátok Isten tetteit! Félelmesek dolgai az emberek között. (67:4-5a; 68:33) Magasztaljanak a népek, ó Isten, magasztaljon minden nép! Örüljenek, ujjongjanak a nemzetek, mert pártatlanul itéled a népeket, és vezeted a nemzeteket a földön. Ti, földi országok, énekeljete Istennek, zengjete az Úrnak! (69:31; 70:5) *Isten nevét dicsérem énekel, magasztalom hálaadással. Örüljenek és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek! Akik szabadságot vágyodnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az Isten!*

(89:3, 53; 98:4-6;)

[14:58] (**férfiak**) Mert ezt mondom, Örökké tart keyelmed, hűséged szilárd, akár az ég. Áldott legyen az Úr mindörökké! [15:24] (**nők és férfiak**) Ujjongjate az Úr előtt az egész földön! Örvendezve vigadjate, zsoltárt énekeljete! Énekeljete az Úrnak hárfakisérettel, hárfakisérettel zengő éneket! Harsonákkal és kürtzengéssel ujjongjate a király, az Úr előtt!

[15:48] (**férfiak**) (99:3) Magasztaljak nagy és félelmes nevét, mert szent ő!

[16:13] (**tutti, kórus**) (100:2-5) Szolgáljate az Úrnak örömmel, vigadozva járuljate színe elé! Tudjate meg, hogy az Úr az Isten! Ő alkotott minket, az övéi vagyunk: az ő népe és legelőjének nyája. Menjete be kapuin hálaénekekkel, udvaraiba dicsérettel! Adjate hálát neki, áldjate nevét! Mert jó az Úr, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.

(104:33)

[16:59] (**kórus**) Éneklek az Úrnak, amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek, amíg csak leszek.

(117:1-2; 135:1a; 134:1-2)

[18:11] (**nők**) Dicsérjete az Urat mind, ti népek, dicsőítséte mind, ti nemzetek! Mert nagy az ő szeretete irántunk, az Úr hűsége örökké tart. Dicsérjete az Urat! Áldjate az Urat mindnyájan ti, akik az Úr szolgálai vagytok. Emeljete föl kezeteke a szentély felé, és áldjate az Urat!

(145:9-10, 18)

[18:34] (*nők*) Jó az Úr mindenkihez, irgalmas minden teremtményéhez. Magasztal, Uram minden teremtményed, és hiveid áldanak téged. Közel van az Úr mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja.

(150; 148:1-2)

[19:01] Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek Istent szentélyében, dicsérjétek a hatalmas égboltozaton! Dicsérjétek hatalmas tetteiért, dicsérjétek nagyságához méltóan! Dicsérjétek kürtzengéssel, dicsérjétek lanttal és hárfával! Dicsérjétek dobbal, körtáncot járva, dicsérjétek citerával és fuvolával! Dicsérjétek csengő cintányérral, dicsérjétek zengő cintányérral! Minden lélek dicsérje az Urat! Dicsérjétek az Urat!

[19:59] (*férfiak*) Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek az Urat, ti menyeeiek, dicsérjétek a magasságban! Dicsérjétek őt, ti angyalai mind, dicsérje őt minden serege!

(Pál Első Levele a Thesszalonikaiakhoz: 4:14-18; 5:2-5, 28)

[20:46] (*hangok*) Mert ha hiszszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által, vele együtt. Azt pedig az Úr igéjével mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljöveteleig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat. Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alá szállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak, azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk. Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az igékkel.

[21:26] (*kórus*) Mert ti magatok is jól tudjátok, hogy az Úr napja úgy jön el, mint éjjel a tolvaj. Amikor azt mondják: béke és biztonság, akkor tör rájuk hirtelen a végső romlás, mint a fájdalom a várandos asszonyra; és nem fognak megmenekülni.

[22:10] (*kvartett*) Ti azonban, testvéreim, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvajként lephetne meg titeket. Hiszen valamennyien a világosság és a nappal fiai vagytok, nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé.

[22:53] (*csak zenekar*) A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek!